674/03

Den 16. juni 2003 blev i sag nr. 59.626:

xxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forhåndstilsagn til retshjælpsdækning i forbindelse med en tiltænkt retssag.

Selskabet har ved skrivelse af 4/11 2002 til nævnet redegjort for sagens baggrund således:

"Ved skrivelse af 28. februar 2002 anmoder advokat H.E.S. på vegne E.L. [klageren] om retshjælpsdækning til et sagsanlæg mod advokat C.S.C. Stævning var indleveret samtidig med anmeldelsen til Codan.

Ifølge stævningen nedlægges påstand om betaling af kr. 191.331,55 begrundet i, at advokat S.C. skulle have handlet ansvarspådragende i forbindelse med førelsen af en tidligere sag anlagt af H. Fjernvarme mod forsikringstageren. I denne sag fik fjernvarmeselskabet medhold i, at forsikringstageren var forpligtet til at tilslutte sig fjernvarmen. Advokaten frarådede en anke af byretsdommen, men forsikringstageren valgte desuagtet selv at varetage ankesagen, der fik samme udfald, jfr. Vestre Landrets dom af 12. oktober 1999. Landsretten henviser i præmisserne til, at kommunen ikke var medinddraget i sagen.

Det ansvarspådragende forhold skulle bestå i, at advokaten har undladt at medinddrage H. kommune i den tidligere sag.

Det fremgår af stævningen, at forsikringstageren efterfølgende har udtaget stævning mod kommunen for at opnå fritagelse for tilslutningspligten. Der er endnu ikke afsagt dom i denne sag."

I klageskrivelse af 14/11 2002 hedder det bl.a.:

"Codan's begrundelse for at nægte mig retshjælpsdækning er:

1. At forsikringen angives at være ophørt pr. 01.07.1999 og at søgsmålsgrunden er opstået i oktober 1999.

2. At sagen skulle have været indbragt for Advokatnævnet.

3. At sagen ikke er rimeligt begrundet på nuværende tidspunkt, idet sagsanlægget mod kommunen ikke har fundet sin afgørelse.

Jeg har følgende bemærkninger til dette:

1. For det første er det ikke korrekt, at forsikringen ophørte pr. 1.07.1999, idet dette først skete pr. 1.11.1999, og for det andet er min opfattelse, at det er advokat C.S.-C.'s rådgivning, der er søgsmålsgrunden, og ikke Vestre Landsrets dom fra oktober 1999.

2. Advokatnævnet er ikke et godkendt ankenævn (jf. bilag 4) som eksemplificeret i forsikringsbetingelsernes § 7, og bortset fra klager over honoraret er det alene advokatens adfærd der kan påklages til nævnet. Sanktionerne overfor advokaten er alene af disciplinær karakter (advarsel, irettesættelse eller bøde) og erstatningsspørgsmålet skulle under alle omstændigheder påkendes af en domstol.

Dertil kommer at klagefristen for Advokatnævnet på 6 måneder allerede var overskredet på det tidspunkt jeg blev opmærksom på det ansvarspådragende forhold. Desuden kan jeg kun tolke Codan's begrundelse under punkt 3 derhen, at Codan

må være enig med mig i, at det ikke kan anses for rimeligt at forlange at jeg umiddelbart efter modtagelsen af Vestre landsrets dom i oktober 1999 skulle have indbragt en klage til advokatnævnet med samtidig anmodning om dispensation fra klagefristen.

3. Det forekommer at være af viljes-/forståelsesmæssig karakter, når Codan vurderer, at sagen ikke er rimeligt begrundet på nuværende tidspunkt med henvisning til at sagsanlægget mod kommunen ikke har fundet sin afgørelse. Måske har Codan ikke forstået at H. Fjernvarme med Vestre Landsrets dom af 12.10.1999 har erhvervet endelig ret til et beløb i størrelsesordenen 60.000 kr..

   Hvis jeg som forventet vinder den verserende sag mod H. kommune / Energistyrelsen, er der ingen anden end advokat C.S.-C. jeg kan kræve pengene tilbage hos, og Codan kan da ikke for alvor mene, at jeg skal vente med at rejse sagen til efter udløbet af forældelsesfristen."

Selskabet har ved skrivelse af 4/11 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har afvist retshjælpsdækning med henvisning til, at forsikringstageren først med Vestre Landsrets afsigelse af dom i ankesagen blev bekendt med den påståede ansvarspådragende adfærd fra advokat S.C.'s side. Dette fremhæves da også af advokat S. i dennes brev af 13. maj 2002.

Den aktuelle søgsmålsgrund er efter vores opfattelse opstået på dette tidspunkt, der ligger efter forsikringens ophør her i selskabet.

Vi har derfor henvist advokaten til at søge retshjælpsdækning i det selskab, der har overtaget forsikringen, men det er ikke sket, ligesom vi heller ikke har opnået advokatens accept af, at Codan foranstaltede videresendelse af retshjælpsanmodningen til det pågældende selskab. Vi har i den forbindelse oplyst, at dette ville ske uden gene for forsikringstageren.

Det er fortsat vores opfattelse, at den aktuelle søgsmålsgrund er opstået efter forsikringens ophør i Codan pr. 01.07.1999. Til dokumentation for forsikringens ophør henvises til vedlagte skærmprint, bilag 9.

Endvidere har vi gjort gældende, at der kunne være indbragt klage til advokatmyndighederne over advokat S.C., samt at sagens rimelighed ikke ses dokumenteret i de fremsendte bilag.

Advokaten henviser til, at klagefristen i forhold til Advokatnævnet er overskredet, samt at nævnet ikke vil kunne tage stilling til erstatningsspørgsmålet.

Vi har den forbindelse gjort gældende, at Advokatnævnet kan dispensere fra fristoverskridelser, samt at nævnet - om end det ikke kan udtale sig om erstatningsspørgsmålet - vil kunne udtale sig om, hvorvidt der er begået fejl fra advokatens side. Det kan ikke på forhånd udelukkes, at en sådan forelæggelse ville kunne have overflødiggjort den nu anlagte retssag.

Hertil kommer, at såvel H. kommune som Energistyrelsen - angiveligt flere gange, jfr. stævningens bilag 4, p. 2 - har meddelt afslag på dispensation fra tilslutningspligten. Henset hertil, til at spørgsmålet om dispensation er en skønsmæssig administrativ afgørelse, samt til at der ikke foreligger oplysninger om, at der er begået formelle fejl i forbindelse med behandlingen af dispensationsansøgningen, finder vi det ikke sandsynliggjort, at en medinddragelse af kommunen fra starten af, ville have medført et bedre resultat for forsikringstageren.

Endvidere er det som nævnt endnu uvist, hvorledes sagen mod kommunen falder ud, hvorfor den aktuelle retssag ligeledes af denne årsag ikke er rimeligt begrundet på nuværende tidspunkt.

Endelig har vi ex tuto påpeget, at påstandsbeløbet ikke er dokumenteret. Der indgår således bl.a. udgifter i forbindelse med ankesagen, hvilken anke advokat S.C. netop frarådede.

Såfremt det lægges til grund, at søgsmålsgrunden er opstået forud for forsikringens ophør her i Codan, må vi således fastholde, at vi med henvisning til § 5, stk. 1 ikke finder sagens rimelighed således dokumenteret, at forudsætningerne for et forhåndstilsagn om retshjælpsdækning er til stede."

Hertil har klageren ved skrivelse af 20/11 2002 til nævnet anført:

"Jeg finder anledning til at fremkomme med følgende bemærkninger:

1. Det fastholdes, at søgsmålsgrunden er adv. C.S.-C.'s forkerte rådgivning, og ikke Vestre Landsrets dom af 12. oktober 1999.

   Såfremt det lægges til grund, at det er Vestre Landsrets dom der er søgsmålsgrunden, henviser jeg til at det af forsikringspolicen fremgår at hovedforfald er 1. november, og at jeg har fremsendt en BetalingsService-oversigt, der dokumenterer at forsikringspræmien er betalt frem til 30. oktober 1999. Codan's skærmprint, bilag 9, kan ikke anerkendes som dokumentation for, at forsikringsdækningen skulle være ophørt pr. 30. juni 1999, som det angives af Codan.

2. Det fastholdes, at Advokatnævnet ikke er et godkendt klagenævn som eksemplificeret i forsikringsbetingelsernes § 7. Der henvises bl.a. til, at Advokatnævnet ikke er optaget på Forbrugerklagenævnets liste over de godkendte ankenævn, som forbrugerne skal henvende sig til, som en forudsætning for efterfølgende at kunne få udbetalt retshjælpsdækning, jf. www.fbr/klager/godkendte/.

   Jeg formoder, at forbrugerinteresser skal være behørigt repræsenteret i et godkendt ankenævn. Er denne betingelse opfyldt for Advokatnævnet? Dette forekommer mig at være tvivlsomt, når nævnets opgave er at vurdere advokatadfærd og ikke erstatningskrav fra forbrugerne, og når nævnet alene kan iværksætte disciplinære sanktioner overfor advokaten.

   Dertil kommer at klagefristen for Advokatnævnet er 6 måneder, uden hensyntagen til de privatretlige regler for forældelse. Jeg formoder, at også dette diskvalificerer Advokatnævnet. Da jeg besluttede at forfølge sagen mod C.S.-C., vurderede min advokat, at det ikke var ulejligheden værd at indbringe sagen for Advokatnævnet

med en ansøgning om dispensation fra klagefristen, 3½ år efter det ansvarspådragende forhold fandt sted.

Der er for billigt, når Codan nægter forsikringsdækning med henvisning til en hypotese om, at jeg kunne havde fået dispensation fra klagefristen, og at det ikke kan udelukkes, at en mulig udtalelse fra Advokatnævnet om fejl fra advokatens side kunne havde overflødiggjort den nu anlagte retssag.

Efter Vester Landsrets dom af 22. oktober 1999 bør det være indlysende, at adv. S.-C.s rådgivning, om ikke [at] inddrage kommunen/Energistyrelsen, er ansvarspådragende. Jeg formoder, at Codan ikke vil bestride dette.

Det afgørende i sagen er derfor, i hvilket omfang der er lidt et tab som en direkte følge af den ansvarspådragende rådgivning, og det kan Advokatnævnet som bekendt ikke tage stilling til.

3. Er der lidt et tab som en direkte følge af den ansvarspådragende rådgivning?

Codan anfører i skrivelsen af 4. november, at der ikke foreligger oplysninger der kunne begrunde, at medinddragelse af kommunen i den forudgående retssag ville have medført et bedre resultat for mig.

Da Codan afgør sagen ud fra en ubegrundet formodning om, at der ikke er begået formelle fejl af kommunen/Energistyrelsen, fremsender jeg vedlagt et udkast til det påstandsdokument, der vil blive fremlagt forud for den kommende domsforhandling i den verserende retssag mod H. Kommune/Energistyrelsen.

Jeg er overbevist om, at nævnet herefter finder det velbegrundet, at jeg søger de offentlige myndigheders afgørelser prøvet af domstolene.

Jeg gentager, at en væsentlig del af formålet med dette ville være forspildt, hvis jeg ikke med et sagsanlæg afbrød forældelsesfristen for erstatningskravet mod adv. S.-C.. Jeg henviser til, at H. Varmeværk med Vestre Landsrets dom har er-

hvervet endelig ret til et beløb i størrelsesordenen 60.000 kr., uanset udfaldet af sagen mod kommunen/Energistyrelsen.

Under alle omstændigheder er det urimeligt, at jeg, for at få en domstolsafgørelse, skal påføres udgiften til to separate retssager om det samme spørgsmål, herunder udgiften til to gange syn og skøn til besvarelse af det samme skønstema. Det kan jo ikke lade sig gøre, hvis de rette parter havde været inddraget fra starten."

Endeligt har selskabet ved skrivelse af 18/12 2002 til nævnet anført:

"I kommentar til brevets pkt. 1 skal vi fastholde, at nærværende husforsikring er opsagt pr. hovedforfald d. 01.07.1999. Forsikringstageren tænker muligvis på sin tidligere indboforsikring i Codan. Denne havde hovedforfald pr. 01.11. og blev afgangsført pr. 01.11.1999.

For en ordens skyld skal bemærkes, at retshjælpsdækning til den aktuelle sag ikke kan opnås via indboforsikringen, idet forsikringstageren er impliceret i sagen i sin egenskab af ejer af fast ejendom, jfr. retshjælpsbetingelsernes § 14 D stk. 1.

I kommentar til pkt. 2 skal vi bemærke, at indbringelse for Advokatnævnet kunne ske uden omkostninger for forsikringstageren, og at det ikke kan udelukkes, at et sådant skridt kunne have medvirket til en afklaring af, hvorvidt der er handlet ansvarspådragende fra advokat S.-C.'s side. Det skal tilføjes, at det ikke i denne sammenhæng tilkommer Codan at tage stilling til, hvorvidt dette er tilfældet.

I kommentar til pkt. 3 skal vi pointere, at nærværende retshjælpssag alene vedrører sagsanlægget mod advokat S.C., og ikke forsikringstagerens sagsanlæg mod H. Kommune og Miljøministeriet, jfr. herved § 11, stk. 1, hvorefter det er en forudsætning for dækning, at sikrede er repræsenteret ved advokat.

I øvrigt henviser vi til vores brev af 4. november."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 7. Klagenævn.**

Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. Forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed, se § 5, stk. 5.

Omkostninger ved sådan klagenævnsbehandling er ikke dækket.

…

§ 10. Forsikringsperioden.

Forsikringen dækker kun omkostninger ved tvister, hvor søgsmålsgrunden er opstået samtidigt med eller efter hovedpolicens ikrafttræden. Det er tillige en betingelse, at søgsmålsgrunden er opstået inden forsikringens ophør.

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder at kunne lægge til grund, at retshjælpsforsikringen er ophørt i selskabet pr. 1/7 1999.

Søgsmålsgrunden for tvisten om, hvorvidt der påhviler advokaten et rådgivningsansvar, kan ikke anses for opstået på et tidligere tidspunkt end afsigelsen af Vestre Landsrets dom af 12/10 1999. På dette tidspunkt var der ikke længere retshjælpsforsikring, og nævnet kan af den grund ikke pålægge selskabet at yde klageren retshjælpsdækning til retssagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen